

ду хората, радвайте се, че гостътъ ви дава възможностъ да проявите любовта си. Но, за да проявите любовта си и да издържите на нея, и гостътъ трѣбва да бжде внимателенъ, да не нарушава добритѣ отношения. Ако само взима, безъ да дава, любовта ви ще охладѣе. Каквото е отношението между госта, който взима отъ домакина и дава, такова е отношението между клиента и гостилничаря. Клиентътъ влиза въ гостилницата, преглежда листа и казва на гостилничаря: Искамъ отъ еди-кое си ядене. Гостилничарътъ му услужва съ разположение, но после и той очаква да получи нѣщо. Докато яде, клиентътъ е любовно разположенъ къмъ гостилничаря; щомъ клиентътъ се нахрани, гостилничарътъ е любовно настроенъ къмъ него, очаква да отвори кесията си и да плати. Това сж временни отношения. Човѣкъ трѣбва да бжде готовъ да дава, безъ да очаква. Който получава, трѣбва да отговаря съ сжщото, и той да е готовъ да дава. Любовта подразбира правилна омбѣна между сжществата.

Следователно, въ живота всѣки човѣкъ е пжтникъ, който непремѣнно трѣбва да влѣзе въ нѣкоя гостилница, да набави силитѣ си. За да свърши известна работа, отъ време на време човѣкъ трѣбва да се отбива при нѣкой изворъ, да накваси засѣхналото си гърло, или въ нѣкоя гостилница, да възстанови силитѣ си. Ако пжтникътъ пжтува презъ пустинята, все трѣбва да се спре предъ нѣкой изворъ. Иначе,